

¿Cal tenyir-se el cabell?

pel Dr. F. MONTAÑA

Molts segles abans de J. C., hom ja se servia de diverses substàncies tintòries, sigui per a donar-li tonalitats de color determinades, segons les exigències de la moda o de coqueteria.

Som al segle XX i la dona d'avui, com la de vint segles, segueix tenyint-se el cabell unes vegades per adaptar-lo a la moda del dia i altres vegades per a donar-li tonalitats de color determinades, segons les exigències de la moda o de coqueteria. I l'home segueix també tenyint-se, unes vegades per respecte pels cabells blancs, que creu imprudent d'acompanyar-lo a disbauxes reservades a la joventut.

En algunes ocasions, però, per homes i dones el tenyir-se no té cap d'aquestes finalitats, ans al contrari, esdevé una veritable necessitat social.

Es, en efecte, cada jorn més freqüent el problema de l'home o de la dona que necessitant treballar per a guanyar-se la vida, troben en llurs cabells prematurament platejats la més gran dificultat per a aconseguir-ho.

Els industrials i comerciants que necessiten empleats, que contractin mà d'obra, desitgen que homes i dones a llur servei siguin joves. La joventut rendeix més treball, forneix major producció, té menys absències, menys jornals perduts per malaltia, per accident o per cansament. En els negocis comercials amb vistes al comprador, hom exigeix a més cares agradables, amb màscara, real o fictícia, d'optimisme, de joventut i d'energia per rebre i tractar el públic.

La vida moderna és crudel amb els cabells blancs, amb les cares arrugades, amb les espinades que comencen a doblegar-se sota el pes dels anys.

Quan el treballador deixa d'ésser jove és indispensable que en el seu treball sigui servit l'apariència si no vol tastar aquell regust de tragèdia que plasta el nostre Ignasi Iglésies en «Els Vells». I aleshores cap apellar d'una manera franca i decidida a les tintures, que en aquest cas vénen a complir una veritable funció social.

Està, però, exempta de perills llur aplicació?

El metge, a qui generalment hom no consulta per aquestes coses, va formulada de quan en quan aquesta pregunta, perquè hom ha sentit parlar de greus caigudes del cabell, d'intoxicacions generals i, sobretot, de violentes erupcions cutànies provocades pel seu ús.

En l'existència d'aquests perills hi ha veritat i hi ha també exageració.

El cabell és un òrgan d'una resistència increïble, però no il·limitada. La història ens conta que les cabelleres de les dones de Cartago servien per a fabricar cordes per a les naus. Tots hem presenciat l'espectacle d'un artista penjada pels cabells. Una prova més patent encara de la resistència és el fet corrent de la cabellera que durant més de vint anys va resistint l'acció combinada de nombrosos productes corrosius i de tortura mecànica i calòrica de les eines de riçar.

Malgrat això, és innegable que el cabell sofreix de l'acció de les tintures. Els rentats freqüents i les substàncies fixadores indispensables per a llur aplicació agreugen els inconvenients. El cabell tenyit va transi-

(continua a la pàg.